

Investigating the role of Neighborhood Reconstruction on post-disaster healing of Psychosocial Outcomes after the 2003 Bam Earthquake

Fereshteh Aslani¹, SaeedehAsadi², Ali Sharghi³ & YashelKakavand⁴

1- Ph.D. Student of earthquake engineering, International Institute of Earthquake Engineering and Seismology (IIIES), Tehran, Iran.

2- Ph.D. Student of Architecture, Architecture and Urban Planning faculty, Shahid Rajae Teacher Training University, Tehran, Iran.

3- Assistant Professor, Architecture and Urban Planning faculty, Shahid Rajae Teacher Training University, Tehran, Iran.

4- reconstruction after disaster department, Architecture and Urban Planning faculty, Shahid Beheshti University, Tehran, Iran.

Abstract

Introduction: Disaster resilience is a complex and multi-dimensional concept whose psychosocial aspects become more uncertain in relation to physical reconstruction. Since one of the most important effects of a disaster is the psychosocial consequences that lead to disruptions in the survivors' individual and collective lives, this article investigates the impact of different aspects of neighborhood reconstruction and its relationship with the traumatic socio-psychological consequences after the earthquake.

Methodology: For evaluation, Khajeh Murad Neighborhood after the 2003 Bam Earthquake was selected as the case study. The research hypotheses, including one main hypothesis and three sub-hypotheses, were measured by a quantitative approach through the formulation of a two-part questionnaire assessing different aspects of neighborhood reconstruction and the standard questionnaire of post-traumatic stress disorder and its associated social consequences.

Findings: According to the results of the analysis, there is a significant and inverse relationship between different aspects of neighborhood reconstruction and psychosocial consequences of the earthquake. Thus, with the increasing quality and resilience of reconstruction, the psychosocial consequences of the earthquake also heal or reduce. Also, based on the findings of sub-assumptions, increasing the quality of physical reconstruction of residential environment, natural landscapes and collective memories have significant and inverse relationship with social-psychological consequences of the earthquake. In contrast, this relationship was not seen in the case of public utilities and neighborhood infrastructure.

Conclusion: In the healing or decreasing psychosocial consequences of disaster, the scale of neighborhood reconstruction has a different impact on survivors. Also, tangible components at these scales have a different effect than intangible components. It turned out that the socio-psychological resilience of communities depends on resilience reconstruction of housing, neighborhood and social and ecological landscapes.

Keywords: Resilience, Neighborhood Reconstruction, Social-Psychological Consequences, the 2003 Bam Earthquake.

►Citation (APA 6th ed.): Aslani F, Asadi S, Sharghi A, Kakavand Y. (2020, Summer). Investigating the role of Neighborhood Reconstruction on post-disaster healing of Psychosocial Outcomes after the 2003 Bam Earthquake. *Disaster Prevention and Management Knowledge Quarterly (DPMK)*, 10(2), 115-125.

بررسی تأثیر ابعاد بازسازی محلات بر التیام پیامدهای اجتماعی-روانی، پس از زلزله سال ۱۳۸۲ به

فرشته اصلانی^۱، سعیده اسدی^۲، علی شرقی^۳ و یاوش کاکاوند^۴

۱- دانشجوی دکتری عمران، مهندسی زلزله، پژوهشکده مدیریت خطرپذیری و بحران، پژوهشگاهین المللی زلزله‌شناسی و مهندسی زلزله، تهران، ایران.
Fereshteh.aslani@gmail.com

۲- دانشجوی دکتری معماری، دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی، تهران، ایران.
Saeedehasadi1363@gmail.com

۳- استادیار، دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی، تهران، ایران.
sharghi@sru.ac.ir

۴- کارشناس ارشد بازسازی پس از سانحه، دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه شهیدبهشتی، تهران، ایران.
yaskakavand@gmail.com

چکیده

زمینه و هدف: تاب آوری در برابر سانحه، مفهومی پیچیده و دارای ابعاد متعدد است که جنبه‌های اجتماعی-روانی آن در ارتباط با بازسازی کالبدی، ابعاد ناشخص پیشتری می‌باشد. از آنجا که یکی از مهم‌ترین تأثیرات سانحه، پیامدهای اجتماعی-روانی است که سبب اختلالات در زندگی فردی و گروهی بازماندگان می‌گردد، مقاله حاضر به بررسی تأثیر ابعاد مختلف بازسازی محلات و ارتباط آن با التیام یا کاهش این پیامدها پس از زلزله، می‌پردازد.

روش: برای ارزیابی، محله خواجه‌مراد پس از زلزله بهم، به عنوان مورد مطالعاتی انتخاب شد. فرضیات تحقیق، شامل یک فرضیه اصلی و سه فرضیه فرعی، با رویکرد کمی و از طریق تدوین پرسش‌نامه در دو بخش ارزیابی ابعاد مختلف بازسازی محله و پرسشنامه استاندارد اختلال استرس پس از سانحه و پیامدهای اجتماعی ناشی از آن، مورد سنجش قرار گرفته‌اند.

یافته‌ها: بر اساس نتایج حاصل از تحلیل‌ها، بین ابعاد مختلف بازسازی محله و پیامدهای اجتماعی-روانی ناشی از زلزله، رابطه معنادار و معکوس وجود دارد. بنابراین با افزایش کیفیت و تاب آوری بازسازی کالبدی، پیامدهای اجتماعی-روانی پس از زلزله نیز کاهش می‌باشد. همچنین بر اساس یافته‌های حاصل از فرضیات فرعی، کیفیت بازسازی کالبدی محیط مسکونی و مناظر طبیعی و خاطرات جمعی نیز با پیامدهای اجتماعی-روانی سانحه رابطه معنادار و معکوس دارند. در مقابل، این رابطه در بازسازی خدمات عمومی و زیرساختهای محله، در مورد مطالعاتی دیده نشد.

نتیجه گیری: در التیام یا کاهش پیامدهای اجتماعی-روانی سانحه، مقیاس بازسازی محله سطح تأثیر متفاوتی بر بازماندگان دارد. همچنین مؤلفه‌های ملموس در این مقیاس‌ها دارای تأثیر متفاوتی از مؤلفه‌های ناملموس‌اند. مشخص شد، تاب آوری اجتماعی-روانی جوامع با تاب آور سازی مسکن، محله و مناظر جمعی و اکولوژیکی در ارتباطی مستقیم می‌باشد.

کلیدواژه‌ها: تاب آوری، بازسازی محله، پیامدهای اجتماعی-روانی سانحه، زلزله ۱۳۸۲ به.

►استناد فارسی (شیوه APA، ویرایش ششم ۲۰۱۰): اصلانی، فرشته؛ اسدی، سعیده؛ شرقی، علی؛ کاکاوند، یاوش. (تابستان، ۱۳۹۹). بررسی تأثیر ابعاد بازسازی محلات بر التیام پیامدهای اجتماعی-روانی، پس از زلزله سال ۱۳۸۲ به. *فصلنامه دانش پیشگیری و مدیریت بحران*. ۱۰ (۲)، ۱۲۵-۱۱۵.

مقدمه

روان جوامع انسانی، متأسفانه توجه کمی به ویژگی‌های فضاهای فردی و جمعی بازماندگان مبتلا به پیامدهای سانحه شده است (خاناده و سانانگهر^۸، ۲۰۱۸: ص ۱۷۲۷). بر اساس یافته‌ها، مشکلات اجتماعی- روانی پس از سوانح عمده‌تر در سطح محله و واحد همسایگی بروز می‌کنند (گروبner و همکاران^۹، ۲۰۱۵: ص ۷) و بر بازسازی محلات می‌توان آن را به عنوان تنفسی تروماتیک (آسیب‌زا) دید که غیرقابل پیش‌بینی، پیشگیری، کنترل و خطرناک هستند. ضربه روانی^{۱۰} ناشی از چنین تنش‌هایی، به شکل ناتوانی مزمن و استرس است که متفاوت از وقایع روزمره زندگی می‌باشد (باندورا و سی بی نایت^{۱۱}، ۲۰۱۰، ص ۱). در تحقیقات متمرکز بر بازسازی محلات می‌توان به تحقیق پیرامون رابطه سرمايه اجتماعی و تعلق مکانی با رضایتمندی از بازسازی محلات شهر بم (قدیری و همکاران، ۱۳۹۴)، بازسازی محله بازار بم از منظر خاطرات جمعی (فلاحی و اصلاحی، ۱۳۹۴) و اختلال در دلبستگی به مکان پس از زلزله و درک معنایی ساکنان محلات (لک، ۱۳۹۴) اشاره کرد. همان‌طور که به نظر می‌رسد، بازسازی ابعاد ملموس و ناملmos محلات پس از زلزله از دیدگاه‌های مختلف مورد توجه و تحلیل واقع شده است و مفاهیم مهمی مانند تعلق مکانی، دلبستگی به مکان و خاطرات جمعی در این سطح از بازسازی برجسته دیده شده‌اند. در این میان، درک چگونگی و چیستی تأثیر عوامل مذکور از بازسازی محلات بر بازتوانی شخص و جامعه پس از سانحه، پرسش مهمی است که حائز اهمیت و توجه می‌باشد و چنین اطلاعاتی برای مداخلات مکان- مبنی، بسیار ضروری هستند.

زلزله پنجم دی ماه ۱۳۸۲ با بزرگای ۶/۶ ریشتر در شهر بم، بیش از ۲۶۰۰۰ نفر تلفات و ۹۰٪ تخریب بر جای گذاشت (فلاحی^{۱۲}، ۲۰۰۷: ص ۲۸). با توجه به تهدید حیات شهری، به دنبال رخداد زلزله، عملیات بازسازی با سرعت بالا و با تمرکز بر مقاوم سازی برای رویارویی با سوانح آتی انجام شد و فرصت‌های بسیاری برای بهبود وضعیت و کیفیت محلات فراهم شد. در این میان، میزان بهره‌گیری از این فرصت‌ها و موفقیت آمیز بودن آنها، در بهبود و کاهش استرس‌های ناشی از سانحه و تجارب تروماتیک پس از

یکی از تهدیدهای جدی در عصر حاضر، سوانح طبیعی هستند که منابع محلی را در هم شکسته و در عملکرد جوامع، اختلال ایجاد می‌کنند (جی ارسانو^۱ و همکاران، ۲۰۰۸: ص ۱۰۱۶). در تعریف سازمان سلامت جهانی^۲، سانحه اختلال شدید روانی و اجتماعی است که تا حد زیادی فراتر از توانایی جامعه آسیب‌دیده برای مقابله می‌باشد (سازمان سلامت جهانی، ۲۰۱۷: ص ۲۴۶). بنابراین می‌توان آن را به عنوان تنفسی تروماتیک (آسیب‌زا) دید که غیرقابل پیش‌بینی، پیشگیری، کنترل و خطرناک هستند. ضربه روانی^۳ ناشی از چنین تنش‌هایی، به شکل ناتوانی مزمن و استرس است که متفاوت از وقایع روزمره زندگی می‌باشد (باندورا و سی بی نایت^۴، ۲۰۰۴: ص ۱۱۳۰). به دنبال آن، سلامت روان، نیازهای جامعه و پیامدهای اجتماعی، بار قابل توجهی ایجاد می‌کنند و در نتیجه ایجاد اضطرارهای سلامت عمومی می‌نمایند (آنتونی و استراس، ۲۰۰۶: ص ۳۴۲). بر اساس بسیاری از متون مرتبط با سوانح، یکی از اولویت‌های بازسازی و بازتوانی جوامع سانحه دیده، بهبود عملکردهای اجتماعی و رفتاری آنها پس از رخداد چنین وقایع و بازتوانی روانی است که از مؤلفه‌های مهم احیای بهزیستی و سلامت روان افراد و جامعه محسوب می‌شوند (بورکه^۵، ۲۰۱۴؛ رسرو و موریسی^۶، ۲۰۰۹). از سوی دیگر، بسیاری از پیامدهای اجتماعی و روانی در جوامع سانحه دیده در بازه زمانی طولانی مدت بروز یافته و تشدید می‌گردند. بنابراین اقدامات مرتبط با حمایت از سلامت روان از طریق مداخلات محیطی، به دلیل دوام و پایداری طولانی مدت، تماس مستقیم با انسان، بر سلامت جسمی، روانی و رفتاری از طریق فرایندهای مختلف تأثیر می‌گذارند (سازمان سلامت جهانی، ۲۰۱۴: ص ۸) و لزوم توجه به آن در فرآیندهای طراحی و برنامه‌ریزی بازسازی در ابعاد مختلف محیط زندگی جوامع سانحه دیده، از اهمیت به سزایی برخوردار می‌گردد.

با توجه به تأکید تجارب جهانی بر نقش محیط مصنوع در سلامت

1. J. Ursano et al,

2. WHO

3. Trauma

4. Bandura & C. Benight

5. Anthony & Straussman

6. Burke

7. Reser and Morrissey

نگاهی به مطالعات نشان می‌دهد، ارتباط بین ویژگی‌های مکان و مکان‌سازی در طراحی شهری و سلامت روان قابل تصدیق است و عمدتاً نیز از طریق پدیده‌های زیستی و جمعی محیط بر سلامت عمومی و از جمله سلامت روان و رفتار تأثیر دارد.

اهمیت مکان و مکان‌سازی در رابطه با جنبه‌های تجربی، کالبدی، تجارب زندگی، پیوندهای عاطفی و معنایی است و این شواهد در مداخلات بهبود سلامت مکان-مبنا، اهمیت ویژه‌ای دارند(ماسیتایر^۴ و همکاران، ۲۰۰۲؛ ص ۱۲۷). در مقیاس فردی نیز ادبیات موجود دال بر امکان بهبود یا درمان اختلالات روانی از جمله افسردگی، استرس، اضطراب و اختلال استرس پس از سانحه با کمک ویژگی‌های طراحی محیط مصنوع یا طبیعی هستند(جی. زاکور^۵، ۲۰۱۲؛ ص ۹۵). بنابراین هنگامی که برای یک جامعه آسیب‌پذیر و آسیب‌دیده طراحی می‌کنیم، باید فضا به عنوان رهبری برای کاربران آفریده شود، که برای آنان روح خلاق خلق کرده و ترس و اضطراب را به امید، طراوت و عدالت اجتماعی تبدیل کند(براون ویلسون^۶، ۲۰۱۸؛ ص ۴۶) و توامندسازی افراد و جوامع در قلب اقدامات تعیین کننده اجتماعی باشد(سازمان سلامت جهانی، ۲۰۱۴؛ ص ۱۷). همچنین لازم است تأثیر مناظر را از دیدگاه تأثیر نابودی آنها و پتانسیل درمانگری‌شان مدنظر قرار داد. مجموع این ملاحظات منجر به تقویت ابعاد و فرآیندهای مختلف محله می‌شوند.

محله، سرمایه اجتماعی جامعه، کارآمدی جمعی و دلیستگی مکانی فرآیندهای اجتماعی هستند که به دنبال سوانح در معرض خطر قرار می‌گیرند. پس از سانحه این فرآیندها قابلیت حفظ یا تقویت دارند و همچنین بازتوانی تاب‌آور گروه‌های آسیب‌پذیر را تسهیل می‌کنند(آر. اسپوکنه و همکاران، ۲۰۱۲؛ ص ۸۹۱). بنابراین محیط مصنوع در مقیاس‌های مختلف دارای قابلیت‌ها و عوامل حمایت‌کننده‌ای است که میانجی تأثیر تنش‌ها بوده و می‌توانند افراد را از بدترین تأثیرات حفظ کرده و رفاه و بهزیستی آنان را افزایش دهند. به علاوه، عوامل حمایت‌کننده در تئوری تاب‌آوری بسیار شبیه به ظرفیت‌های محیطی هستند و هر دو میانجی استرس‌های پس

آن، موضوعی است که در مقاله حاضر با مطالعه محله خواجه مراد بم، به عنوان نمونه‌ای از بازسازی محله، بررسی خواهد شد. به نظر می‌رسد، توجه ناکافی به تأثیر کیفیت محیط مصنوع بر ابعاد اجتماعی-روانی جامعه سانحه دیده، یکی از حلقه‌های مفقود مؤثر بر ناکامی موفقیت این بازسازی می‌باشد. بر این اساس، تلاش شده است تا به این پرسش "نقش مولفه‌های بازسازی محله خواجه مراد بر بازتوانی و التیام پیامدهای اجتماعی-روانی پس از زلزله به چگونه بوده است؟" پاسخ داده شود. فرضیه اصلی پژوهش بر این بنیان نهاده شده است که بین «ابعاد مختلف بازسازی محله» و التیام پیامدهای «اجتماعی-روانی پس از زلزله» رابطه معنادار وجود دارد. بر همین اساس فرضیه‌های فرعی تحقیق تدوین شده‌اند.

۱. کیفیت بالاتر بازسازی محیط مسکونی(مسکن و محله) منجر به کاهش / التیام پیامدهای اجتماعی-روانی پس از زلزله می‌شود.
۲. بازسازی خدمات و زیرساخت‌های محله، مؤثر بر پیامدهای اجتماعی-روانی سانحه، می‌باشد.
۳. بازسازی مناظر و خاطرات جمعی محله بر پیامدهای اجتماعی-روانی پس از زلزله، مؤثر است.

مبانی نظری

(الف) محیط درمانگر پس از سانحه: افراد واکنش‌های منحصر به فرد به رویدادهای تروماتیک دارند که مبنی بر محیط منحصر به فردی است که در آن زندگی می‌کنند. بنابراین لازم است که آنها در زمینه محیطی که قرار دارند، تجزیه و تحلیل شوند(آی. گرهاشت و همکاران، ۲۰۱۵، ص ۵) از سوی دیگر بازتوانی، به معنی بهبود اقتصاد، عملکردهای فردی و بین فردی، و بازگشت فعالیتهای اجتماعی به پیش از سانحه است(آر. اسپوکنه^۷ و همکاران، ۲۰۱۲؛ ص ۸۹۵). بنابراین طراحی برای التیام و بازتوانی، فرایندی است که بر روی ایجاد شرایط مطلوب برای مردم از طریق روند خودبازتوانی و ایجاد مجدد پیوندهای اجتماعی برای بازگشت به شرایط عادی ایجاد می‌شود و درحالی که به دنبال ابعاد کالبدی است، اما به چشم‌اندازهای اجتماعی نیز توجه دارد(داناؤان، ۲۰۱۳؛ ص ۵).

4. Macintyre

5. J. Zakour

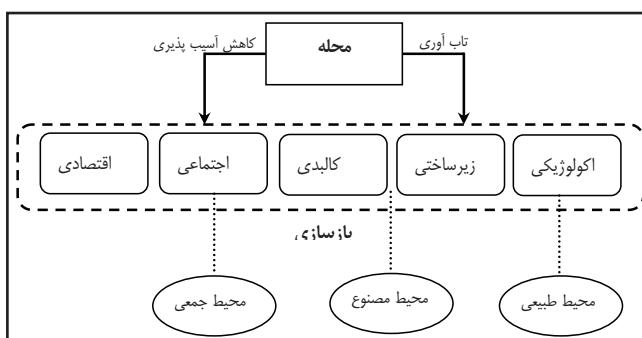
6. Brown Wilson

1. I. Gerhart, et al,

2. R. Spokane

3. Donovan

تعاریف جامع‌تر شده و از حالت تک‌بعدی خارج شده و پویاتر، پیچیده‌تر و دارای ابعاد متعدد همچون ابعاد کالبدی، اجتماعی، اقتصادی، سازمانی و اکولوژیکی شده‌اند(کاتر و همکاران، ۲۰۱۰: ص ۲-۳). لک نیز تاب‌آوری شهر را سازگاری و انعطاف‌پذیری جامعه محلی در مقابل تغییرات حاصل از بروز سوانح، همراه با کاهش آسیب‌پذیری اجتماعی، اقتصادی، کالبدی، زیرساختی و برای ارتقا کیفیت زندگی تعریف می‌کند(لک، ۱۳۹۲: ۹۴-۹۵). از سوی دیگر هاگ^۳ و همکاران، بازسازی محلات را در سه دسته محیط جمیعی، محیط مصنوع(خانه، زیرساخت راهها و شریان‌ها، تسهیلات جمیعی) و محیط طبیعی(شرایط زمین، پارک‌ها و فضاهای سبز) می‌دانند(هاگ و همکاران، ۲۰۱۶: ص ۴۵). در یک جمع‌بندی در مقیاس محلات می‌توان مفاهیم تعیین کننده در بازسازی و بازتوانی را به صورت زیر خلاصه کرد.(شکل ۱)

شکل ۱: مدل مفهومی بازسازی محلات پس از سوانح

چارچوب نظری

با مرور مبانی نظری، مؤلفه‌های کلیدی موثر در بازسازی تاب‌آور محلات مشخص شدند. از سوی دیگر، با مطالعه ادبیات مرتبط با سلامت و بازتوانی اجتماعی-روانی پس از سوانح در مقیاس مزبور، مشخص شد که نقاط اشتراکی بین مؤلفه‌های موثر بر تاب‌آوری محلات و بازتوانی اجتماعی-روانی وجود دارد. تحقیقات نشان می‌دهند که بین کیفیت مسکن، واحدهای همسایگی و سلامت روانی ارتباط مستقیمی وجود دارد و کیفیت کالبدی محیط مسکونی، پیش‌بینی کننده سلامت روان می‌باشد(ایوانز^{۱۳} و همکاران، ۲۰۰۰؛ وینز و همکاران، ۲۰۰۴؛ گالی^{۱۴} و همکاران،

از سانحه می‌باشدن(جی. زاکور، ۲۰۱۲: ص ۸۸). حمایت اجتماعی و منابع اجتماعی نیز به‌طور مستقیم با تئوری‌های تاب‌آوری و آسیب‌پذیری مرتبط هستند(وینز^۱ و همکاران، ۲۰۰۴: ص ۹۹-۱۰۰). بنابراین از این منظر نیز می‌توان التیام و بازتوانی فردی و جمیع جوامع سانحه دیده را مورد بررسی و تحلیل قرار داد.

ب) بازسازی تاب آور: تاکنون تعاریف متعددی از تاب‌آوری ارائه شده است؛ در ادبیات سانحه، بیش از ۴۵ تعریف از مفهوم تاب‌آوری وجود دارد. تاب‌آوری شدت اختلالاتی است که سیستم می‌تواند جذب کند، پیش از آن که ساختارش به ساختار متفاوتی تبدیل شود(کارهولم^۲ و همکاران، ۲۰۱۴؛ واکر^۳، ۲۰۰۷). افزون بر این، تاب‌آوری فرایند پویایی است و در جوامعی وجود دارد که می‌توانند با گذشت زمان، خود را با شرایط تطبیق داده و به آن پاسخ مناسب دهند. این فرایند به جامعه این امکان را می‌دهد که بتواند سریعاً بایستد و عملکرد مناسب خود را حفظ نماید(بون^۴ و همکاران، ۲۰۱۲؛ کارپنتر^۵ و همکاران، ۲۰۰۱). تاب‌آوری، توانایی یک سیستم یا یک جامعه در معرض خطر برای جذب اثرات بحران، مقاومت پیش از فروپاشی و بازسازی سریع است(یو ان آی اس دی آر، ۲۰۱۶ و ۲۰۰۲؛ آی اف آر سی^۶، ۲۰۰۴؛ برونو^۷ و همکاران، ۲۰۰۳). فرایندی پویا، تعاملی و همیشه در حال تغییر بین فرد و محیط است(پولی و کوهن^۸، ۲۰۱۰: ص ۳۱). در مجموع می‌توان گفت از نظر پژوهشگران، این مفهوم توانایی سیستم یا ظرفیت جامعه برای مقاومت و مقابله، تطبیق با تنش‌ها، حفظ سطح قابل قبولی از عملکرد و قابلیت بازگشت سریع به شرایط پیش از سانحه و یا حتی بهتر از آن می‌باشد(پندال^۹ و همکاران، ۲۰۰۷؛ نوریس^{۱۰} و همکاران، ۲۰۰۸؛ کاتر^{۱۱} و همکاران، ۲۰۱۰؛ ترنر^{۱۲}، ۲۰۱۳). در بررسی روند تعاریف و مفاهیم به نظر می‌رسد با گذشت زمان،

1. Wisner

2. Karrholm

3. Walker

4. Boon

5. Carpenter

6. IFRC

7. Bruneau

8. Pooley & Cohen

9. Pendall

10. Norris

11. Cutter

12. Turner

احیای آشنازیت، ویژگی‌های دوست داشتنی اما از دست داده محیط اطراف، برای ایجاد حس تداوم و احترام به خاطرات جمعی ضروری است. بر این اساس، چارچوب اولیه نظری پژوهش در قالب جدول ۱، به شکل زیر تدوین شده است.

جدول ۱: چارچوب نظری پژوهش

متغیر مستقل						
بازسازی تاب آور محلات						
محیط جمعی			محیط مصنوع		محیط طبیعی	
دلبستگی مکانی	تعلق مکانی	خاطرات جمعی	خدمات و زیرساخت‌های محله	کیفیت بازسازی محیط مسکونی	منظر طبیعی و سبز	
متغیر وابسته						
التیام/کاهش پیامدهای اجتماعی- روانی پس از زلزله						

روش

بر اساس ماهیت موضوع به منظور اثبات فرضیات پژوهش، تحقیق با رویکرد کمی انجام شده است و بر اساس شاخص‌های استنتاج شده در تدوین چارچوب نظری تحقیق، از ابزار تکمیل پرسشنامه استفاده شد. پرسشنامه شامل ۳۲ سؤال و در دو بخش طراحی گردید. در بخش اول دیدگاه جامعه پیرامون ابعاد مختلف بازسازی محله به صورت مستقیم و غیرمستقیم مورد سنجش قرار گرفت و بخش دوم شامل پرسشنامه استاندارد اختلال استرس پس از سانجه^۱ بود. پایایی درونی پرسش‌های بخش اول توسط ضریب آلفای کرونباخ بررسی و پس از حذف سؤالات با همبستگی کمتر، ضریب ۰/۸۳ به دست آمد. جامعه آماری شامل ۹۶ نفر از اهالی محله خواجه‌مراد بودند که دارای سابقه سکونت بیش از ده سال در محله مذکور بوده و زلزله سال ۱۳۸۲ را نیز تجربه کرده بودند. بنابراین شیوه نمونه‌گیری هدفمند انتخاب شد. تکمیل پرسش‌های در پاییز سال ۱۳۹۷ (۱۵ سال پس از زلزله بهم) انجام شد. سپس فرضیات تحقیق از طریق داده‌های جمع‌آوری شده، در نرم‌افزار اس‌پی‌اس^۲ و رزن^۳ و روش‌های آماری به بوته آزمون گذارده شدند.

۲۰۰۵؛ تریز و هکاران، ۲۰۱۳؛ رضایی و همکاران، ۲۰۱۵). پس از سانجه، کیفیت مسکن به شدت بر مشکلات روانی مؤثر دیده شده است و لازم است که تأثیرات طولانی مدت محیط مسکونی در برنامه‌ریزی استراتژیک پس از سانجه مورد توجه قرار گیرد(ساساکی^۴ و همکاران، ۲۰۱۷؛ ص ۴۵۵)، مانند تجربه سانجه هاریکین که تغییر در گونه و کیفیت مسکن سبب تحمیل استرس زیادی بر جامعه شد(فوژل و آر. لو^۵، ص ۲۰۱۴؛ آر. لو^۶، ص ۱۳۷). بازسازی خانه، زیرخط استاندارد، بر جنبه‌های مختلف سلامت از جمله بیماری‌های مزمن و سلامت روان پس از سانجه مؤثر است و در مقابل، خانه‌سازی با کیفیت ساختاری بهتر، سبب افزایش خودکارامدی، خوشبینی و رضایت از زندگی و کاهش خشم و افسردگی می‌گردد(لیم پی، ۲۰۱۶؛ ص ۳). در مطالعه دیگری که بر روی نقش شرایط مسکن، زیرساخت‌ها و خدمات عمومی بر سلامت روان فرد پس از سانجه انجام شد، مشخص گردید بین اینمی خانه، وجود بوی بد در محیط، تخریب زیرساخت‌ها و بروز نشانه‌های استرس و اضطراب پس از سانجه رابطه وجود دارد(کنیز^۷، ۲۰۱۵). نقش بافت و ساختار محله نیز از منظر ادبیات مکان-مبنا مؤثر بر سلامت روان، در قالب تغییر و اختلال در مکان پس از سوانح و اختلال در دلبستگی مکانی(بی. براون، دی. پرکینز^۸، ۱۹۹۲؛ ص ۲۸۴) و تعلق مکانی، مشکلات سلامت و تأثیر معکوس بر تاب آوری(بون و همکاران، ۲۰۱۶؛ ص ۱۶۷) دیده شده است. ارتباط و پیوندهای بین انسان و مکان اغلب از نوع مکنون است، که سبب واکنش‌های هیجانی مانند اضطراب و از دست دادن می‌گرددند(فرید^۹، ۲۰۰۰؛ ص ۲۰۰). دلبستگی و تعلق خاطر به خانه و رضایت از آن به عنوان یکی از میانجی سلامت روانی محسوب می‌شو (چایا^{۱۰} و همکاران، ۲۰۱۰؛ ص ۶۴) که در تجارت سوانح برای افراد نقش مرکزی دارد(کاتر و همکاران، ۲۰۰۸؛ ص ۶۰۱). پس از اختلال در مکان و پیامدهای اجتماعی-روانی ایجاد شده، شخص به دنبال فرم جدیدی از دلبستگی مکانی(دیواین رایت^{۱۱}، ۲۰۰۹؛ اسدی و شرقی، ۱۳۹۸) است. بنابراین در طراحی برای بازتوانی ایجاد یا

1. Sasaki

2. Fussell & R. Lowe

3. Kaneez

4. B. Brown& D. Perkins

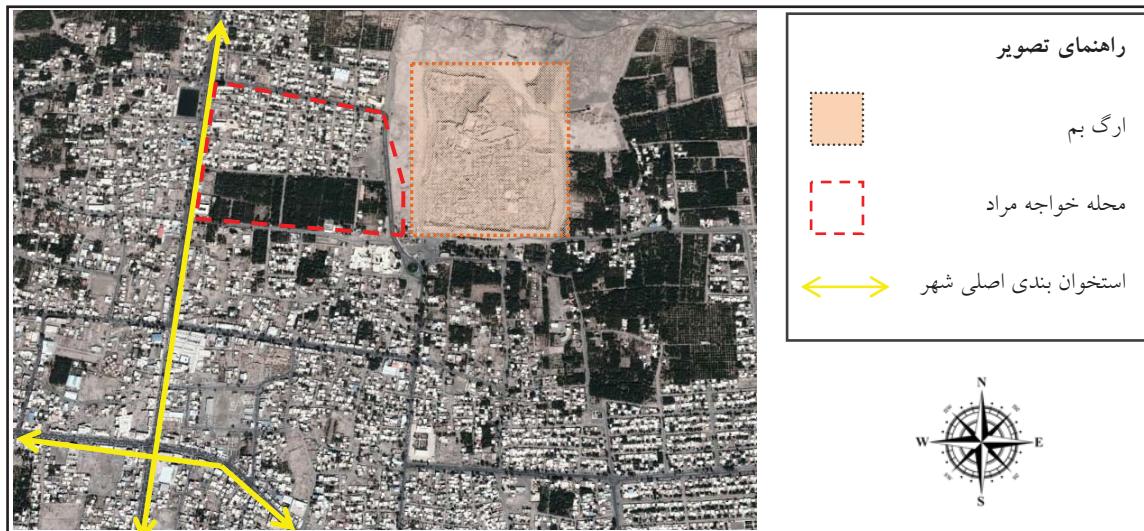
5. FRIED

6. Caia

7. Devine-Wright

محدوده مورد مطالعه

شکل ۲، موقعیت محله خواجه‌مراد به نشان می‌دهد. این محله واقع در شمال شهر به است که از سمت شرق، در همسایگی ارگ نخلستان‌ها حدوداً ۴۰٪ از مساحت محله را به خود اختصاص داده و از سمت غرب، در مجاورت استخوان‌بندی اصلی شهر واقع شده‌اند.

شکل ۲: موقعیت محله خواجه‌مراد (نگارندگان)

یافته‌ها

- بازسازی ارگ به، «کم» است.
- استرس پس از سانحه^۱ و روابط جمعی بررسی شد. مشخص شد که از تعداد ۹۶ نفر نمونه آماری، ۸۰ نفر ($\frac{83}{3}$ درصد) دارای اختلالات فردی و اجتماعی با کسب نمره بیش از ۵۰ (بر اساس میانگین پیشنهاد شده توسط مرکز سلامت روان پس از ضربه روانی در استرالیا) هستند.(جدول ۲)
- میزان رضایتمندی از بازسازی نخلستان‌ها، «کم» است.
- شباهت محله بازسازی شده به محله قدیمی پیش از زلزله، «کم» است.
- امکانات و تسهیلات محله برای مقابله با زلزله احتمالی، «کم» است.

- دسترسی به خدمات امدادی و امنیتی (مثل ایستگاه آتشنشانی و پلیس)، «متوسط» است.

- پیشرفت بازسازی زیرساخت‌های محله (مثل آب، برق، گاز و مخابرات)، «متوسط» است.(جدول ۳)

با توجه به مساحت رنگی، ارزیابی ساکنان محله از بازسازی بعد مختلف محله خواجه‌مراد ارائه شده است. مشخص شد که مجموع ارزیابی ساکنان از میزان بازسازی تابآور محله «کم» می‌باشد.(شکل ۳)

جدول ۲: توزیع فراوانی اعضا نمونه آماری

درصد جمعی	درصد	تعداد	وضعيت اختلال استرس پس از سانحه
۱۶/۷	۱۶/۷	۱۶	منفی
۱۰۰/۰	۸۳/۳	۸۰	مثبت
	۱۰۰/۰	۹۶	کل

از سوی دیگر بر اساس جدول ۳، آمار توصیفی سنجش وضعیت بازسازی محله از دیدگاه ساکنان ارائه شده است که شامل:

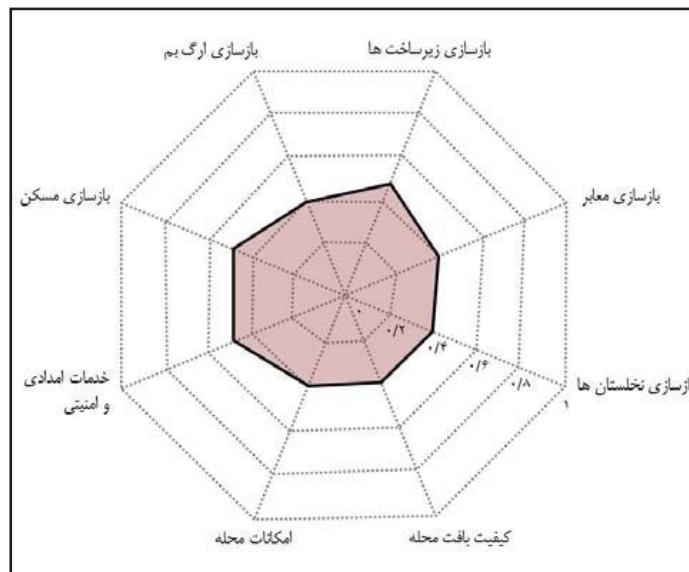
- احساس تعلق به محله، «زیاد» است.
- میزان رضایتمندی از مسکن بازسازی شده، «متوسط» است.

1. Post Traumatic stress disorder(PTSD)

جدول ۳: آمار توصیفی پرسش نامه‌ها

	N	Range	Minimum	Maximum	Mean		Std. deviation	Variance	Skewness	Kurtosis
					Std. Error	statistic				
جنسیت	96	1.00	1.00	2.00	0.4797	1.6771	0.47005	0.221	-0.770	-1.438
سن	96	4.00	1.00	5.00	0.11030	3.1042	1.08073	1.168	0.351	-0.700
تحصیلات	96	4.00	1.00	5.00	0.09106	2.0625	0.89222	0.796	0.693	0.349
شغل	96	6.00	1.00	7.00	0.17992	3.8021	1.76289	3.108	0.049	-0.829
محل تولد	96	1.00	1.00	2.00	0.03134	1.1042	0.30708	0.094	2.633	5.037
مدت زمان سکونت در محله	96	3.00	1.00	4.00	0.09128	3.4896	0.89437	0.800	-1.591	1.311
دلبستگی مکانی	96	4.00	1.00	5.00	0.12210	3.8542	1.19630	1.431	-0.956	0.165
رضایت از بازسازی خانه	96	4.00	1.00	5.00	0.11310	2.8437	1.10813	1.228	0.032	-0.358
بازسازی ارگ بم	96	3.00	1.00	4.00	0.09351	2.1146	0.91617	0.839	0.272	-0.904
بازسازی واحدهای همسایگی	96	4.00	1.00	5.00	0.09246	2.4792	0.90558	0.821	-0.067	-0.360
بازسازی معابر و شریان‌ها	96	3.00	1.00	4.00	0.08998	1.7917	0.88159	0.777	0.800	-0.329
احیای درختان نخل	96	3.00	1.00	4.00	0.09559	2.0833	0.93659	0.877	0.381	-0.841
میزان شباهت به واحدهای همسایگی پیش از زلزله	96	3.00	1.00	4.00	0.09257	2.0938	0.90703	0.823	0.244	-0.968
خدمات و تسهیلات موجود در واحدهای همسایگی	96	4.00	1.00	5.00	0.10143	2.5417	0.99384	0.998	0.047	-0.485
خدمات اینمنی و نجات در شرایط بحرانی	96	1.00	1.00	2.00	0.05130	1.5000	0.50262	0.253	0.000	-2.043
بازسازی زیرساختها	96	4.00	1.00	5.00	0.08018	3.3125	0.78556	0.617	-0.219	0.704
تعداد	96									

شکل ۳: ارزیابی بازسازی تابآور محله خواجه‌مراد از دیدگاه ساکنان (نگارندگان)

زلزله، تأیید می‌گدد و این فاکتور، در سطح ۲۲/۸ درصد قابلیت پیش‌بینی التیام یا کاهش آثار اجتماعی-روانی زلزله را دارد.

■ فرضیه فرعی دوم: در بررسی فرضیه فرعی دوم نیز، از آزمون ضریب همبستگی پیرسون استفاده شد. بر طبق جدول ۴ بین بازسازی کالبدی تاب آور محله و ضریبه روانی پس از زلزله بهم، رابطه منفی معنادار در سطح خطای کمتر از ۰/۰۵ وجود دارد. بنابراین می‌توان استدلال کرد که با افزایش تاب آوری محله، آثار ضریبه روانی پس از زلزله کاهش پیدا می‌کند؛ پس فرضیه اصلی پژوهش مبنی بر رابطه معنادار بین «مؤلفه‌های بازسازی تاب آور محله» و کاهش پیامدهای «اجتماعی-روانی پس از زلزله»، تأیید می‌گردد و بازسازی تاب آور ۲۴ درصد قابلیت پیش‌بینی پیامدهای اجتماعی-روانی پس از سانحه را دارد.(جدول ۴)

جدول ۴: ضریب همبستگی پیرسون بازسازی تاب آور و پیامدهای اجتماعی-روانی پس از زلزله بهم

ضریبه روانی پس از زلزله بهم	کیفیت بازسازی خدمات و زیرساخت‌های محله	تاب آوری کالبدی محله	ضریب همبستگی	بازسازی کالبدی تاب آور محله
-۰/۲۴۰	۱			
۰/۰۳۲			سطح معناداری	
۸۰	۸۰	تعداد		

جدول ۴: ضریب همبستگی پیرسون بین کیفیت بازسازی خدمات و زیرساخت‌های محله و پیامدهای اجتماعی-روانی پس از زلزله بهم

ضریبه روانی پس از زلزله بهم	کیفیت بازسازی خدمات و زیرساخت‌های محله	ضریب همبستگی	کیفیت بازسازی خدمات و زیرساخت‌های محله	تعداد
-۰/۱۱۶	۱	ضریب همبستگی		
۰/۰۳۰۴		سطح معناداری		
۸۰	۸۰	تعداد		

■ فرضیه فرعی سوم: در بررسی فرضیه فرعی سوم پژوهش نیز از آزمون ضریب همبستگی پیرسون استفاده شده است که نتایج آن، این فرضیه را تأیید می‌نمایند.(جدول ۷)

جدول ۷: ضریب همبستگی پیرسون بین بازسازی مناظر و خاطرات جمعی محله و پیامدهای اجتماعی-روانی پس از زلزله بهم

ضریبه روانی پس از زلزله بهم	بازسازی مناظر و خاطرات جمعی محله	ضریب همبستگی	بازسازی مناظر و خاطرات جمعی محله	تعداد
-۰/۳۰۱	۱	ضریب همبستگی		
۰/۰۰۷		سطح معناداری		
۸۰	۸۰	تعداد		

بر طبق جدول، بین بازسازی مناظر و خاطرات جمعی محله مانند بازسازی ارگ بهم، بازسازی نخلستان‌ها و شباهت محیط مسکونی

■ فرضیه اصلی پژوهش: برای بررسی فرضیه اصلی از آزمون ضریب همبستگی پیرسون استفاده شد. بر طبق جدول ۴ بین بازسازی کالبدی تاب آور محله و ضریبه روانی پس از زلزله بهم، رابطه منفی معنادار در سطح خطای کمتر از ۰/۰۵ وجود دارد. بنابراین می‌توان استدلال کرد که با افزایش تاب آوری محله، آثار ضریبه روانی پس از زلزله کاهش پیدا می‌کند؛ پس فرضیه اصلی پژوهش مبنی بر رابطه معنادار بین «مؤلفه‌های بازسازی تاب آور محله» و کاهش پیامدهای «اجتماعی-روانی پس از زلزله»، تأیید می‌گردد و بازسازی تاب آور ۲۴ درصد قابلیت پیش‌بینی پیامدهای اجتماعی-روانی پس از سانحه را دارد.(جدول ۴)

جدول ۴: ضریب همبستگی پیرسون بازسازی تاب آور و پیامدهای اجتماعی-روانی پس از زلزله بهم

ضریبه روانی پس از زلزله بهم	تاب آوری کالبدی محله	ضریب همبستگی	بازسازی کالبدی تاب آور محله
-۰/۲۴۰	۱	ضریب همبستگی	
۰/۰۳۲		سطح معناداری	
۸۰	۸۰	تعداد	

■ فرضیه فرعی اول: در بررسی فرضیه فرعی اول، از آزمون ضریب همبستگی پیرسون استفاده شد که نتایج حاصل، فرضیه را تأیید می‌کند. به بیان دیگر، کیفیت بالاتر بازسازی محیط مسکونی(مسکن و محله) منجر به کاهش و التیام پیامدهای اجتماعی-روانی پس از زلزله می‌شود.(جدول ۵)

جدول ۵: ضریب همبستگی پیرسون کیفیت بازسازی محیط مسکونی و پیامدهای اجتماعی-روانی پس از زلزله بهم

ضریبه روانی پس از زلزله بهم	کیفیت بازسازی از زلزله بهم	ضریب همبستگی	کیفیت بازسازی محیط مسکونی
-۰/۲۲۸	۱	ضریب همبستگی	
۰/۰۴۲		سطح معناداری	
۸۰	۸۰	تعداد	

همان‌طور که در جدول مشاهده می‌شود، بین ارزیابی فرد از کیفیت بالاتر بازسازی محیط مسکونی و آثار اجتماعی-روانی پس از زلزله، رابطه منفی معنادار در سطح خطای کمتر از ۰/۰۵ وجود دارد؛ پس فرضیه فرعی اول مبنی بر تأثیر کیفیت بالاتر بازسازی محیط مسکونی(مسکن و محله) آثار اجتماعی-روانی پس از

- منابع**
- اسدی، سعیده، شرقی، علی، (۱۳۹۸)، واکاوی فرآیند بازیابی ابعاد هویت و دلیستگی مکانی پس از سوانح، از منظر نظریه‌ی تاب آوری، برنامه‌ریزی و آمایش فضای دوره، ۲۳، شماره ۳، پاییز ۱۳۹۸، ۴۳-۶۴.
 - اصلاحی، فرشته، حسینی، کامبی، (۱۳۹۷)، ارزیابی یکی از مولفه‌های تاب آوری اجتماعی در سطح محله با روش پژوهش کیفی، آبادی، فصلنامه تخصصی معماری و شهرسازی، سال ۲۶، شماره ۹۷، ویژه نامه تاب آوری شهری، ص ۵۰-۵۴.
 - فلاخی، علیرضا؛ اصلاحی، فرشته، (۱۳۹۴). بازسازی محله بازار پس از زلزله سال ۱۳۸۲ به روش کرد خاطره جمعی، نشریه هنرهازی زیبا، معماری و شهرسازی، دوره ۲۰، شماره ۴، ص ۵۸-۴۵.
 - قدیری، محمود؛ شهربابکی، صغیر؛ شاهی، صدیقه، (۱۳۹۴)، تحلیل رابطه سرمایه اجتماعی و تعلق مکانی با میزان رضایتمندی از بازسازی پس از زلزله، مطالعه موردی: خانوارهای محلات شهر به، فصلنامه جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری چشم‌انداز زاگرس، دوره هفتم، شماره ۲۴، ص ۶۹-۸۷.
 - لک آزاده، (۱۳۹۴)، زلزله به و درک معنایی ساکنان محلات مسکونی از اختلال در دلیستگی به مکان، مسکن و محیط روستا؛ شماره ۱۵۹، زستان ۳۹-۱۷، ص ۹۱-۱۰۴.
 - لک، آزاده، (۱۳۹۲)، طراحی شهری تاب آور، صفحه ۰۰، دوره ۲۳، شماره ۱، ص ۹۱-۱۰۴.

- A. Matthews Stephen,(2010), Exploring the Role of the Built and Social Neighborhood Environment in Moderating Stress and Health, *Ann Behav Med.* 2010 May ; 39(2): 170–183. Doi:10.1007/s12160-010-9175-7
- B. Brown Barbara, D. Perkins Douglas,(1992), Disruptions in Place Attachment, *Place Attachment, Part of the Human Behavior and Environment book series (HUBE, volume 12)* pp 279-304, Springer. https://link.springer.com/chapter/10.1007/978-1-4684-8753-4_13
- Boon, H. J. Cottrell, A., King, D, Stevenson, R. B. & Millar, J. (2012). Bronfenbrenner's bio ecological theory for modeling community resilience to natural disasters. *Natural hazards*, 60, 381-408, retrieved from: <http://link.springer.com/article/10.1007/s11069-011-0021-4>
- Brown Wilson Barbara,(2018), Resilience for All, STRIVING FOR EQUITY THROUGH COMMUNITY-DRIVEN DESIGN, Island Press. <https://www.amazon.com/Resilience-All-Striving-Through-Community-Driven/dp/1610918924>
- Bruneau, Michel. Stephanie E. Chang, Ronald T. Eguchi, George C. Lee, Thomas D. O'Rourke, Andrei M. Reinhorn, Masanobu Shinozuka, Kathleen Tierney, William A. Wallace, and Detlof von Winterfeldt (2003) A Framework to Quantitatively Assess and Enhance the Seismic Resilience of Communities. *Earthquake Spectra*: November 2003, Vol. 19, No. 4, pp. 733-752. <https://doi.org/10.1193/1.1623497>
- Burke S (2014), a response by the Australian psychological

بازسازی شده به محله قدیمی پیش از زلزله، بر طبق سطح حس تعلق به محله، با آثار اجتماعی-روانی پس از زلزله، رابطه منفی معنادار در سطح خطای کمتر از ۰/۰۵ وجود دارد و این فاکتور، ۰/۳۰۱ درصد قابلیت پیش‌بینی کاهش آثار روانی پس از زلزله را دارد؛ پس فرضیه فرعی سوم مبنی بر، تأثیر بازسازی مناظر و خاطرات جمعی محله بر کاهش یا التیام پیامدهای اجتماعی-روانی پس از زلزله، تأیید می‌گردد.

نتیجه‌گیری

بر اساس یافته‌ها مشخص شد که ارزیابی افراد سانحه دیده از بازسازی محله و واحدهای همسایگی، با سطح آثار و پیامدهای اجتماعی-روانی ناشی از زلزله، در تعامل مستقیم و معکوس می‌باشد. به طوری که با افزایش ارزیابی از بازسازی محله، علائم و پیامدهای روانی پس از زلزله در فرد کمتر دیده می‌شود. در این تحقیق، افراد تاب آوری محله خواجه‌مراد در برابر زلزله را بر اساس ۴۰ تا ۲۰ درصد یا به عبارتی کم ارزیابی کردند. در کنار آن، پیامدهای باقی مانده و طولانی مدت اجتماعی-روانی ناشی از سانحه نیز، در محدوده مورد مطالعه ۳/۸ درصد تخمین زده شد که این رابطه معکوس را تصدیق می‌کند.

به علاوه بر طبق مؤلفه‌های سنجش فرضیه اصلی، در فرضیات فرعی، نقش مقیاس بازسازی محله و عینیت یافتن آنها بر سلامت اجتماعی-روانی نمایان شد. بر طبق نتایج، تأثیر متغیر مستقل بازسازی محله و فاکتورهای اجتماعی-روانی مرتبط با جامعه سانحه دیده، در مقیاس مسکن، محله و واحد همسایگی بر پیامدهای روانی سانحه دارای تأثیر بیشتر و قدرتمندتری به نسبت بازسازی و بازتوانی خدمات عمومی و زیرساختها در مقیاس عمومی دیده شده است. دستاوردهای حاضر بیانگر آن هستند که کیفیت بالاتر بازسازی محیط مسکونی شامل مسکن و واحد همسایگی در کنار بازسازی مناظر و خاطرات جمعی محله، منجر به افزایش تعلق و دلیستگی مکانی و در نتیجه، کاهش پیامدهای اجتماعی-روانی سانحه خواهد شد. در این تحقیق مشخص شد که، تاب آوری اجتماعی-روانی جوامع سانحه دیده در گروه تاب آورسازی مسکن، محله و مناظر اجتماعی و اکولوژیکی می‌باشد.

- Displacement on the Mental Health of Low-Income Parents after Hurricane Katrina, *Soc Sci Med.* 2014 Jul; 113: 137–144. DOI: 10.1016/j.socscimed.2014.05.025
- Galea S, Nandi A, Vlahov D,(2005), The epidemiology of post-traumatic stress disorder after disasters, *Epidemiol Rev.* 2005;27:78-91, DOI: 10.1093/epirev/mxi003
- Gruebner Oliver, R Lowe Sarah, Sampson Laura, Galea Sandro, (2015), The geography of post-disaster mental health: spatial patterning of psychological vulnerability and resilience factors in New York City after Hurricane Sandy, *International Journal of Health Geographics* (2015) 14:16, DOI 10.1186/s12942-015-0008-6
- Hogg Daniel, Kingham Simon, M.Wilson Thomas, Ardagh Michael,(2016), The effects of spatially varying earthquake impacts on mood and anxiety symptom treatments among long-term Christchurch residents following the 2010/11 Canterbury earthquakes, New Zealand, *Health & Place*41(2016)78–88, <http://dx.doi.org/10.1016/j.healthplace.2016.08.002>
- I. Gerhart James, Canetti Daphna, E. Hobfoll Stevan,(2015), Chapter 1: Traumatic Stress in Overview: Definition, Context, Scope, and Long-Term Outcomes, *Long-Term Recovery Coping with Disasters and Other Negative Life Events*, ISBN 978-3-319-18865-2 ISBN 978-3-319-18866-9 (eBook), DOI:10.1007/978-3-319-18866-9
- J. Ursano Robert, S. Fullerton Carol, Terhakopian Artin,(2008), *Disasters and Health: Distress, Disorders, and Disaster Behaviors in Communities, Neighborhoods, and Nations*, social research Vol 75 : No 3 : Fall 2008, <https://philpapers.org/rec/URSDAH>
- J. Boon, Helen, Cottrell, Alison. King, David.(2016), *Disasters and Social Resilience: A Bioecological Approach*, By Rutledge. <https://www.routledge.com/Disasters-and-Social-Resilience-A-bioecological-approach/Boon-Cottrell-King/p/book/9781138933125>
- J. Zakour Michael,(2012), chapter 6: *Coping with Loss and Overcoming Trauma, Behavioral Health Response to Disasters*, edited by Julie L.Framingham & Martell L.Teasley, CRC Press, <https://www.amazon.com/Behavioral-Health-Response-Disasters-Framingham-ebook/dp/B007X5EOHE>
- Kaneez Batool, (2015), *IMPACT OF A NATURAL DISASTER ON THE MENTAL HEALTH OF A RURAL MAYA COMMUNITY IN THE PHILIPPINES*, Electronic Theses, Projects, and Dissertations, Office of Graduate Studies, California State University, San Bernardino. <https://scholarworks.lib.csusb.edu/etd/207/>
- Karrholm, M, Nylund, K. & De La Fuente, P. P. (2014). Spatial resilience and urban planning: addressing the interdependence of urban retail areas. *Cities*, 36, 121-130. <http://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0264275112001898>
- Khanade Kunal, Sasangohar Farzan,(2018), Heart Rate society to the draft report of the productivity commission inquiry into natural disaster funding. Australian Psychological Society. Available at: <https://www.psychology.org.au/Assets/Files/APS%20Response%20to%20Draft%20Productivity%20Commission%20report%20on%20natural%20disaster%20funding.pdf>
- Caia Giovanna, Ventimiglia Fabrizio, Maass Anne,(2010), Container vs. dacha: The psychological effects of temporary housing characteristics on earthquake survivors, *Journal of Environmental Psychology* 30 (2010) 60–66. <https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S0272494409000619>
- Carpenter, S. R. et al. (2001). From metaphor to measurement: resilience of what to what? *Ecosystems*, 4, pp. 765-781 <https://link.springer.com/article/10.1007/s10021-001-0045-9>
- C. Benight Charles, Bandura Albert,(2004), Social cognitive theory of posttraumatic recovery: the role of perceived self-efficacy, *Behavior Research and Therapy* 42 (2004) 1129–1148, doi:10.1016/j.brat.2003.08.008
- Cutter L, Susan, Burton G, Christopher, T Emrich, Christopher, (2010), Disaster Resilience Indicators for Benchmarking Baseline Conditions, *Journal of Homeland Security and Emergency Management*, US <https://www.sccostalinfo.org/resources/disaster-resilience-indicators-for-benchmarking-baseline-conditions-2010/>
- Cutter Susan, Barnes Lindsey, Berry Melissa, Burton Christopher, Evans Elijah, Tate Eric, Webb Jennifer, (2008), A place-based model for understanding community resilience To natural disasters, *Global Environmental Change*, Volume 18, Issue 4, October 2008, Pages 598-606, <https://doi.org/10.1016/j.gloenvcha.2008.07.013>
- Devine-Wright, Patrick.(2009), Rethinking NIMBYism: The Role of Place Attachment and Place Identity in Explaining Place-Protective Action, *Journal of Community and Applied Social Psychology*,volume19, issue 6, p 426-441. <https://onlinelibrary.wiley.com/doi/abs/10.1002/casp.1004>
- Donovan Jenny, (2013), designing to Heal: post-disaster rebuilding to assist community recovery, Part B: designing a process and product for recovery, *Environment Design Guide - October 2013*, ISSN 1442-5017 <https://www.publish.csiro.au/book/6780/>
- Fallah, Alireza, (2007). Lessons Learned from the Housing Reconstruction following the Bam Earthquake in Iran, the Australian Journal of Emergency Management, Vol. 22, No. 1 <https://search.informit.com.au/documentSummary;dn=839452027871930;res=IELAPA;type=pdf>
- FRIED MARC, (2000), CONTINUITIES AND DISCONTINUITIES OF PLACE, *Journal of Environmental Psychology* (2000) 20, 193-205 <https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S027249449901548>
- Fussell Elizabeth , R. Lowe Sarah,(2014), The Impact of Housing

- Mental Health, A Public Health Paradigm, Behavioral Health Response to Disasters, Edited By Julie Framingham, Martell L. Teasley, Tailor and Francis Group. https://books.google.com/books?id=eyyBt9EyPUGC&pg=PR7&lpg=PR7&dq=chapter+5:+Disaster+Mental+Health,+A+Public+Health+Paradigm,+Behavioral+Health+Response+to+Disasters,&source=bl&ots=udl_Y0O-qG&sig=ACfU3U1bf81dEarJyP0KIJUxAbR0eX3pRg&hl=fa&sa=X&ved=2ahUKEwjfiYyUt6LhAhXDgM4BH6pAJwQ6AEwBHoECAkQAQ#v=onepage&q=chapter%205%3A%20Disaster%20Mental%20Health%2C%20A%20Public%20Health%20Paradigm%2C%20Behavioral%20Health%20Response%20to%20Disasters%2C&f=false
- UNISDR (2016), United Nations International Strategy for Disaster Reduction, retrieved from: <https://www.unisdr.org/we/inform/publications/52253>
- Walker, Brian. (2007), Urban resilience, CSIRO, Australia Arizona State University, USA Stockholm University, Sweden.
- W. Evans Gary, M.Wells Nancy, Chan E, Saltzman H,(2000), Housing quality and mental health, *J.Consult.Clin. Psychol.* 68:526–30 <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/10883571>
- W. Evans Gary, M.Wells Nancy, Moch Annie, (2003), housing and mental health: a review of the evidence and a methodological and conceptual critique, *Journal of social issue*, Vol 59, No3, pp 475-500, <https://psycnet.apa.org/record/2003-06776-002>
- WHO,(2014), Social determinants of mental health, https://www.who.int/mental_health/publications/gulbenkian_paper_social_determinants_of_mental_health/en/
- WHO, (2017), Mental health in emergencies, <https://www.who.int/news-room/fact-sheets/detail/mental-health-in-emergencies>
- Wisner, B., Blaikie, P.M., Cannon, T., Davis, I.,(2004), At Risk: Natural Hazards, People's Vulnerability and Disasters, Routledge. <https://www.amazon.com/At-Risk-Natural-Vulnerability-Disasters/dp/0415252164>
- Assessment for Posttraumatic Stress Disorder Symptoms among Military Veterans: A Narrative Literature Review, Proceedings of the Human Factors and Ergonomics Society 2018 Annual Meeting, <https://journals.sagepub.com/doi/pdf/10.1177/1541931218621391>
- Lim Pei Ling,(2016), Is Housing of Importance to Mental Health?, Ageing on the Edge Research Library, An online library of research into Older People, Housing and Homelessness. <https://www.oldertenants.org.au/content/housing-importance-mental-health>
- Macintyre, S., Ellaway, A., Cummins, S., 2002. Place effects on health: how can we conceptualize, operationalize and measure them? *Social Science & Medicine* 55 (2002) 125–139, [https://doi.org/10.1016/S0277-9536\(01\)00214-3](https://doi.org/10.1016/S0277-9536(01)00214-3)
- Norris, F. H., Stevens, S. P., Pfefferbaum, B., Wyche, K. F., Pfefferbaum, R. L. (2008), community resilience as a Metaphor, theory, set of capacities and strategy for disaster readiness, *Am J Community Psychol.* 41, 127-150 , <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/18157631>
- Pendall, R., Foster, K. A. & Cowell, M. (2007). Resilience and regions: building understanding of the metaphor. A working paper for building resilience network. Institute of urban regional development, University of California. <https://academic.oup.com/cires/article-abstract/3/1/71/339036>
- Pooley, Julie Ann; Cohen, Lynch. (2010), resilience: a definition in context, *the Australian community psychologist*, Vol. 22, pp. 30-37 <https://www.semanticscholar.org/paper/Resilience-%3A-A-Definition-in-Context-Pooley-Cohen/ce7e75a6fe215592636d531abb5dfe3bd32dc12d>
- [35] Reser J and Morrissey S (2009) The crucial role of psychological preparedness for disasters. *InPsych: The Bulletin of the Australian Psychological Society* 31(2): 14–15.
- R.Spokane Arnold, Mori Yoko, Martinez Frank,(2012), HOUSING ARRAYS FOLLOWING DISASTERS: social vulnerability consideration in designing transitional communities. *Environment and behavior* 45(7) pp.887-911 <https://eric.ed.gov/?id=EJ1019217>
- Sasaki Yuri, Aida Jun, Tsuji Taishi, Miyaguni Yasuhiro, Tani Yukako, Koyama Shihoko, Matsuyama Yusuke, Sato Yukihiro, Tsuboya Toru, Nagamine Yuiko, Kameda Yoshihito, Saito Tami, Kakimoto Kazuhiro, Kondo Katsunori, Kawachi Ichiro ,(2017), Does Type of Residential Housing Matter for Depressive Symptoms in the Aftermath of a Disaster? Insights From the Great East Japan Earthquake and Tsunami, *American Journal of Epidemiology*, Vol. 187, No. 3 pp 455- 464
DOI: 10.1093/aje/kwx274
- Turner, M. D. (2013). Political ecology. An alliance with resilience? *Progress in human geography*, 0309132513502770. <http://phg.sagepub.com/content/early/2013/09/13/0309132513502770.abstract>
- T. Ng Anthony, Straussman Jeannie,(2006), chapter 5: Disaster